

единство на може да се задуши отъ никои прѣчки, и препятствията които Конгреса полага на единството имъ, ще бѣдѣтъ причини на постоянни смущения, които не ще утихнатъ додѣ не се осъществятъ тѣзи членове на Санъ-Стефанскій Трактатъ, които осъществлявахъ завѣтнитѣ желанія на Българския народъ.

Опасността за която споменуваме е предстояща; защото който познава добръ духоветѣ въ България, не може да си въобрази, че една голѣма частъ отъ народа ни, слѣдъ като се е наслаждавала съ свободата презъ врѣмето на руската окупация и участвувала въ независимъ политически животъ, ще се подчини волно на условията на Берлинскій Трактатъ, споредъ които тя изново се подлага на своеволията на едно правителство, осъдено вече. Правото което се отстъпва на Султана да държи гарнизони по границитѣ на Источна Румелия, ще бѣде изворъ на чести стълкновения между турскитѣ сълдати и българското население въ свободна и автономна България. Тѣзи стълкновения ще бѣдѣтъ по жестоки и трайни отъ колкото възстанията, които сѣ ставали до сега. Обикновенната свирѣпостъ на Турцитѣ, още по раздражена отъ послѣднитѣ имъ несполуки, ще бѣде причина на ежедневни спречквания между турското и християнското население, и тѣзи спречквания лесно ще зематъ размѣръ на междуособна истребителна война. Българетѣ, които до сега като обезоружени сѣ биле принудени да навождатъ вратъ предъ турскитѣ сили, сега ще отговарятъ на насилието съ насилие, като се облягатъ на народната милиция, която като отъ народа, винѣги ще взема тѣхната страна. Честитѣ смущения, които